

مڙگ، د سستی. . جلال ۽ بدو ساج

چیت؟ لڙم د وٽ:

▪ وش ۽ ی مان
گرا نی مڙل
د ۽ ی ژن
دستی منن
نک جځنگ!

لڙ ناو ټاو دا!
ترم بځگن نا کا
وږ پځک و
بچین بځ ما ۽ ی دږیا
ترسم! لڙ و پیا وږ
تفځنگی پځ یځ!

لڙ کځا نځکا نی ژیان
دځنگی شځ دځت.
سځنگځرځکان دوورن!
ژهر (با) ۽ او دځنځت
دووری نځوانمان
هځندی درځژی تا بوو تځک
من ټا بځووقم
تځ ټاگات لڙ خځت بځت!

چځند جوا نییت!
چی؟ بوو ناوت!
ببور!
شځی سځگ ۽ کا نی ټو دوو ۽ اوچید
لڙسځر لڙزځتی چځند ټسقا نځک

لږ بیری بردم وو!

دان م دډک م
بډ ک ترکان!
کچ ک م ژان د یگر
بر ل ووی شه ک تایی ب

پستا کانی بډ دا ک ند
پ بوون لږ خو ن.
ب ها و ک ی وت:

▪ جوانی م رگ ل و دا ی
ئتر شه نا بینم

لږ دوا یی ج نږ
چم چوو بډ ما ی باخ؛
پی و ت:

▪ ب ن ت خ شه،
شه و ت جوان.
چن ما ویت!
ئ و ه موو فیش ک یان
پیو نا ویت!